

ЛОВЕЦЪТ И СЛАВЕЯТ ТАТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

В един древен град в страната на планините живеел едно време един ловец. Той никога не се завръщал без лов. Когато се прибирал, закачал лова си на пояса и така влизал в града. Хората гледали и се радвали, че в града им живее такъв ловък стрелец. Старците се отнасяли към него с почит, а децата — със завист и гордост.

Веднъж ловецът, както винаги, на разсъмване излязъл на лов. Цял ден изкарал в гората, но нищо не срещнал на пътя си. „Как ще се върна в града без никакъв лов“ — мислел той. Не изминал ловецът няколко крачки и изведнъж гледа: на един дрян кацнал славей. Дръпнал ловецът спусъка и започнал да се прицелва. Видял го славеят, познал го и затреперал от страх.

— О, почтени ловецо, какво си намислил? — изпищял славеят.

— Да те убия! — гордо отвърнал ловецът.

От тези думи славеят още повече се уплашил.

— О, почтени ловецо, зная, че ти си най-добрият стрелец. Затова напуснах гората, където ходеше на лов. Но ти ме намери и тук. Ала защо ти е такава мъничка птичка? Ако твоят куршум ме улучи, от мен нищо няма да остане. Пощади ме! Не ме убивай! — помолил се славеят.

Ловецът изслушал славея и казал:

— Искам да те убия не за да те изям. Не! Но аз винаги съм се връщал от лов с плячка. Ала днес още нищо не съм застрелял. А да се върна без нищо в града — това е позор за мен.

— Тогава изслушай ме, почтени ловецо — казал славеят. — Ще ти дам три съвета. А после можеш да ме убиеш!

— Слушам, казвай! — съгласил се ловецът.

— Първият ми съвет е такъв: не вярвай в невъзможното. Вторият съвет: не съжалявай за стореното. Третият: не се опитвай да хванеш това, което не можеш да достигнеш.

Ловецът изслушал умните съвети на славея и решил да не убива птицата.

— Подарявам ти живота — казал той.

Славеят веднага излетял на високия дъб, скрил се в широките му листа и се обадил:

— Хей, човече, аз те измавих. Аз не мислех за смъртта си, не! В гушата ми е скрито едно парче злато, голямо колкото гъше яйце. Много се страхувах тази ценност да не попадне в ръцете на такъв

безмилостен човек като теб. Седем държави търсят това злато и все не могат да го намерят.

Чул тези думи ловецът и отново започнал да се мери в славея. Но славеят се скрил в широките листа на самия връх на дървото и се смълчал. Ловецът дълго го търсил с поглед, но така и не го намерил. На края се ядосал, сложил пушката на земята и се покатерил на дървото. Изкачил се на самия връх. Тъкмо да пристъпи от една клонка на друга, чепът под него се счупил и ловецът полетял надолу. Паднал на земята ни жив, ни умрял. Едва извикал на славея:

— Славею, спаси ме. Повече никога няма да стрелям срещу теб.

Славеят долетял при осакатения ловец и казал:

— О, зли ловецо! За всички болести има церове, но теб нищо няма да те излекува.

— Че как тъй?! — попитал ловецът.

— Ами тъй — отговорил славеят. — Аз ти дадох три съвета, но ти не изпълни нито един.

Първият ми съвет беше такъв: не вярвай в невъзможното. Но ти повярва. Как аз, толкова мъничък, мога да погълна парче злато, голямо колкото гъше яйце?! Вторият ми съвет беше такъв: не съжالياвай за стореното. Ти ми подари живота, но когато ти казах, че в гушата ми има парче злато, голямо колкото гъше яйце, съжали, че не ме уби, и искаше да ме убиеш. Третият ми съвет беше такъв: не се опитвай да хванеш това, което не можеш да достигнеш. Аз излетях и се скрих на самия връх на дървото. Ала ти все пак се покатери подир мен. Вече с нищо не мога да ти помогна, глупави ловецо.

Разказват, че скоро след това ловецът умрял.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.